

УБ, април 2014.

Расадник талената

Низ од дванаест успешно организованих фестивала музике нас обавезује да се непрестано усавршавамо, да не узмичемо пред тешкоћама и хроничном несташицом финансијских средстава.

У години кад се обележава сто година од смрти нашег великог композитора Стевана С. Мокрањца (1856-1914), организујући Убски Фестивал, ШОМО „Петар Стојановић“ даје скромни доприносна промоцији домаћих младих уметника, и настојимо да будемо запажена манифестација у музичко-културним догађањима Србије, па и у региону. Као мала земља, морамо да инсистирамо на култури и уметности као најважнијем елементу свог суверенитета.

Гледајући уназад, кроз дванаест година и исто толико фестивала, афирмисали смо велики број младих музичара, од којих су неки баш овде, на Убу, направили прве кораке своје уметничке каријере. У оквиру фестивала, као и током целе школске године, отварамо врата наше сале за различите уметничке програме: изложбе, књижевне промоције, концерте итд. Бавимо се и хуманитарним радом, те смо учешћем наших професора и ученика у програму Свечане Светосавске академије прикупили значајна финансијска средства за сиромашне породице из Уба.

Запослени у школи су сложни око идеје да наша школа, поред едукативне делатности, треба да буде носилац и промотер високих уметничких вредности и квалитета на територији општине УБ, а затим и много шире. Уз обављање своје основне-едукативне функције наша школа је и прави расадник младих музичких талената.

Традиционална новембарска Смотра стваралаштва српских композитора, чији је основни циљ да промовише музику домаћих аутора, и, уједно, мотивише рад на стварању нових дела, представља, по нашем мишљењу, манифестацију од националног значаја. Овогодишња смотра била је посвећена Петру Стојановићу, композитору и музичком педагогу по коме је наша школа добила име.

Дугогодишње настојање и резултати довели су и до одређених признања: школа је ове године добитник Повеље „Капетан Миша Анастасијевић“ за најбољу школу, а на Републичком такмичењу смо поново веома високо ранжирани (трећи у категорији основних музичких школа).

Владимир Ђенадер
директор ШОМО „Петар Стојановић“

У славу музике

Интернационални Фестивал ШОМО „Петар Стојановић“ један је од оних догађаја који има ту моћ да нашу, најчешће суморну свакодневицу,

Огњен Ранковић, лауреат у категорији гитаре

обоји свим дугиним бојама, донесе трачак ведрине и веру у могућност да ће лепота спасити свет.

То је потврдило и дванаесто издање ове манифестације, одржане у периоду од 7. до 13 априла, када су Музичка школа и Град УБ још једном постали стeciште младих музичких талената, од оних најмлађих, из беби категорије, преко основаца, до најстаријих, средњошколаца. Више од 300 учесника из свих крајева Србије и окружења и готово исто толико њихових педагога, родитеља и

пријатеља окупила је најмлађа просветна установа у Тамнави под окриље овогодишњег Фестивала. Такмичарски карактер смотре и, самим тим, жеља учесника за постизањем што бољих резултата, није умањила њихов позитиван утисак о Фестивалу, што потврђује и анкета на 6. и 7. страни Билтена. Јер, основна идеја и намера организатора од почетка је била да се такмичење доживи као лепо и пријатно искуство и да протекне

Александра Латиновић је звање лауреата понела два пута: у категорији гудача и, заједно са Видаком Мићовићем, за камерни дуо

у пријатељској и опуштеној атмосфери, за шта заслуге носе сви запослени у Музичкој школи. Још једна специфичност убског Фестивала јесте пракса да у рад жирија буду укључени представници готово свих школа учесница. Ове године, укупно је 49 професора учествовало у оцењивању такмичара у свим дисциплинама. Музичка школа води рачуна и о томе да у жирију подједнако буду заступљени дугогодишњи педагози и млади професори, чиме значајно доприноси евакуацији потоњих.

Дванаесту по реду смотру у славу класичне музике отворио је Никола Лукић, помоћник председника Општине УБ, а фестивалску завесу су, како и доликује, спустили најбољи такмичари, наступом на завршном концерту победника. ШОМО „Петар Стојановић“ још једном је показала свој квалитет, јер од седам лауреата, троје су ученици ове школе.

Проширење регионалне сарадње

На 12. Интернационалном фестивалу ШОМО „Петар Стојановић” учешће је узело више од 300 ученика из око 40 основних и средњих музичких школа из Србије, Македоније, Републике Српске и са Косова и Метохије. Ове године одзив из Македоније био је већи у односу на претходне, па је та земља имала око 30 својих младих, музичких представника на убском Фестивалу, док су за наредну манифестацију најавили још већи одзив. На жалост, из Словеније је овога пута изостало интересовање, али већ током маја уследиће сусрет директора убске Музичке школе са неколико колега из те Републике, па се може очекивати већа сарадња следеће године и са њима.

Са друге стране, ШОМО „Петар Стојановић” добила је позив за учешће на фестивалу камерне музике у Кочанима, на који ће се са задовољством одазвати уколико све буде текло према плану. На тај начин, једна мала Музичка школа, као што је убска, учествује у проширењу регионалне и успостављању нових видова сарадње и пријатељства, а очекивања су да ће се наћи и економски интерес за сарадњу привредних субјеката.

Што се тиче организације 12. Фестивала, она је, као и увек до сада, протекла у најбољем реду. Школу домаћина и град Уб достојно је представљало педесетак ученика, који су јој донели чак три лауреата (виолина, гитара и камерна музика), што је успех за понос и дику не само ШОМО „Петар Стојановић”, већ и читавој општини.

Мурал сликара Душана Радишића привлачили су велику пажњу свих учесника фестивала

Ученици убске Музичке школе на дежурству током такмичења

У такмичарском програму фестивала

Највише клавириста и гудача

Већ неколико година се на убском Фестивалу такмичења одвијају у шест дисциплина: клавири, гудачи, дувачи, гитара, хароника и соло певање. Као и на неколико последњих фестивала, и овога пута пијанисти су били најбројнији – укупно 94 учесника и два камерна дуа. Следе гудачи, са 66 кандидата и три камерна састава, док су одсек за соло певање представљала 52 кандидата и два дуа. Дувача је укупно било 49, од чега 28 кларинетиста и 21 флаутиста, плус један камерни састав. На овогодишњем убском Фестивалу учешће су узела и 22 ученика хармонике и 20 гитаре.

На највећој музичкој манифестацији у Тамнави, учествовало је и осам камерних састава, а значајан допринос квалитету фестивала пружили су бројни ученици средњих музичких школа, којих је сваке године све више.

Сва такмичења су се одвијала у сали Музичке школе, а поред професора, бригу о реду и миру водили су и дежурни ученици.

И овога пута, чланови жирија били су истакнути музички педагози из школа учесница, који су професионално и објективно обавили свој задатак.

ШКОЛЕ УЧЕСНИЦЕ

ООМУ „Ристо Јуруков” – Кочани
МББУЦ „Илија Николовски Луј” – Скопље
ДМУЦ „Сергеј Михајлов” – Штип
МШ „Живорад Грбић” – Ваљево
СМШ „Јосиф Маринковић” – Београд
МШ „Ватрослав Лисински” – Београд
ОМШ „Владимир Ђорђевић” – Јагодина
МШ „Коста Манојловић” – Смедерево
ОМШ „Вук Караџић” – Лозница
ОМШ „Корнелије Станковић” – Трстеник
ШОМО „Душан Сковран” – Ћуприја
ОМШ „Теодор Тоша Андрејевић” – Рума
МШ „Исидор Бајић” – Нови Сад
МШ „Миодраг Васиљевић” – Косовска Митровица
МШ „Марко Тајчевић” – Лазаревац
ЈУ ОМШ – Зворник
ОМШ „Стеван Христић” – Младеновац
МШ „Петар Илић” – Аранђеловац
ОМШ „Божидар Трудић” – Смедеревска Паланка
ОМШ „Гроцка”
МШ „Јосип Славенски” – Београд
МШ „Станислав Бинички” – Београд
МШ „Петар Коњовић” – Београд
МШ „Коста Манојловић” – Земун
МШ „Јован Бандур” – Панчево
МШ „Мокрањац” – Пожаревац
МШ „Др. Војислав Вучковић” – Београд
МШ „Др. Војислав Вучковић” – Чачак
МШ „Михајло Вукдраговић” – Шабац
ОМШ „Војислав Лале Стефановић” – Ужице
МШ „Мокрањац” – Београд
МШ „Станковић” – Београд
ОМШ „Филип Вишњић” – Шид
МШ „Слободан Малбашки” – Кикинда
МШ „Стеван Христић” – Крушевац
МШ „Стеван Мокрањац” – Краљево
Музичка школа Ниш
МШ „Милоје Милојевић” – Крагујевац
ОМШ „С.С. Мокрањац” – Бијељина
Музичка школа Суботица
ОМШ „Петар Коњовић” – Бечеј
МШ „Јосиф Маринковић” – Вршац

Фестивалски одбор

Катарина Луго Ордаз, професор виолине
Тијана Божовић, професор клавира
Дубравка Радовић, професор клавира
Теута Аслани, професор соло певања
Владимир Ђенадер, директор Музичке школе
Ивана Поповић, организатор
Владимир Милосављевић, секретар Музичке школе

Велика експанзија Фестивала

**Маја Мудрић Јовић,
МШ „Јосип Славенски”
Београд (одсек соло
певања)**

-Фестивал је фантастично организован, сатница је прецизна, а деца долазе у све већем броју. Види се један велики напредак и смена генерација, како деца полако стасавају, одлазе у средње школе, неки на факултете. Наравно, шаролико је као на сваком такмичењу, има учесника који одмах одскачу, са изузетно урађеним програмима, са изузетним гласовним могућностима, тако да мислим да је Фестивал доживео велику експанзију у сваком погледу. Група соло певања на почетку је стартовала са мањим бројем такмичара, па је полако расла, јер се Фестивал прочуо због реалног оцењивања. Ово је стимулативни Фестивал, где се инсистира на томе да се квалитет постепено кристалише, као пирамида, и да дође до свог врхунца. Многи ученици који су учествовали на овом такмичењу касније су уписали Музичку академију, јер је наша процена, на неки начин, и пресудила у том смислу да они наставе своје музичко образовање или можда оду у иностранство или певају у нашем Народном позоришту, због чега сматрам да је фестивал стимулативан.

**Лидија Ранковић,
МШ „Јосип
Славенски” Београд
(гудачки одсек)**

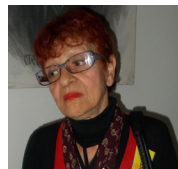
-Од првог Фестивала ја сам овде, пратим ђаке и могу да кажем да имамо сјајну децу, некада их је више, некада мање. Ове године је лепа новина што смо имали веома добар дуо Александра Латиновић - Видак Мићовић, који су на Републичком такмичењу били лауреати, а наравно тако су и сада прошли заслужено. Поред тога, имали смо један гудачки квартет („Славенски”) у нижој Музичкој школи, што је необично и тешко у овим временима, а био је и један дуо виолина - виола. Значајно је и што су се виоле појавиле, и то мале виоле које су биле сјајне. Имамо чак три прве награде са максималним бројем бодова, што је за сваку похвалу, тако да те ученике очекујем и наредне године, а ми ћемо пратити њихов развој.

**Марија Максимова,
ДМУЦ „Сергеј
Михајлов” Штип
(клавирски одсек)**

- Другу годину за редом сам на челу жирија клавирског одсека и са оба такмичења носим фантастичне утиске. Прво, одушевљена сам срдечношћу људи из организације фестивала, а што се тиче овогодишњег нивоа извођења композиција, то није стандардни просек, него веома задовољавајући. Свако такмичење има своје критеријуме и, на пример, код нас, на државном такмичењу у Македонији, деца су подељена у три категорије. Од првог до трећег разреда су у једној категорији, од трећег до шестог у другој, а од шестог до деветог разреда у трећој категорији. Овде је сваки разред посебна категорија, што је много боље, док су једино у беби категорији деца од пет до седам година. Могу да се похвалим да сам пре пар месеци добила награду за најбољег педагога музике у Македонији, што је, претпостављам, била препорука да поново будем изабрана за председника жирија. Награду додељује Друштво музичких педагога, у коме су професори са факултета, средњих и нижих музичких школа. Ја сам аплицирала са свим својим дипломама, многобројним наградама и успесима својих ученика у Македонији и иностранству и понела то високо признање.

**Олга Полкапоски, МШ „Даворин
Јенко” Београд
(дувачки одсек)**

- Мало смо поострили критеријуме у односу на претходне године, што ћемо радити и убудуће, како би такмичење подигли на још виши ниво, јер то позитивно утиче на рејтинг фестивала. Број такмичара се стално повећава, што ми је веома драго, као и велики одзив такмичара из Македоније. Многе своје колеге сам звала да дођу на УБ, тако да је Македонаца све више. Презадовољна сам како се Фестивал развија и напредује, а ја се са своје стране трудим да УБ увек и свугде представим у најлепшем светлу, а поготово Музичку школу.

**Љубиша Јовановић,
МШ „Ватрослав
Лисински”, Београд
(дувачки одсек)**

-Од почетка пратим убски Фестивал. Прве три, четири године сам долазио

као гост и слушао ђаке, а већ дуже учествујем у раду жирија. За то време, гледао сам како ова школа и такмичење напредују и постају све бољи, због чега сам ја све задовољнији. Мислим да је број кандидата на прошлгодишњем нивоу, али кларинетиста има колико и флаутиста, што је зачуђујуће, јер је првих увек било више. На квалитет такмичења утицали су и ученици из Македоније, који су били одлични. Пре неколико месеци боравио сам у овој земљи и том приликом позвао своје пријатеље и колеге да дођу на УБ, што су они и испоштовали. Ове године највише ми прија што међу такмичарима има много убских ђака, захваљујући пре свега младом професору кларинета Владимиру Ивановићу. Хтео бих да похвалим све оне који учествују у организацији Фестивала, на челу са директором Владимиром Ђенадером, као и дежурне професоре и ученике, који су се побринули да сваки сегмент такмичења буде на високом нивоу.

**Миодраг Крстић,
МШ „Ватрослав
Лисински” Београд
(одсек хармонике)**

-Изненађења није било. Деца су веома добра као и увек, бројност је због финансијске ситуације нешто мања него претходних година, али је квалитет остао на високом нивоу. Хтео бих и ове године да похвалим организацију Фестивала, која је на врхунском нивоу. Видим да су сви такмичари и гости задовољни и насмејани. Рад са колегама у жирију никада није био лакши, није било размимоилажења око оцена, свој посао смо обавили веома професионално.

**Војислав Ивановић,
Музичка академија
Источно Сарајево
(одсек за гитару)**

-Први пут сам и члан и председник жирија убског Фестивала и могу рећи све најбоље о овој манифестацији. Такмичења су квалитетна, ученици су пристигли из свих школа у Србији и неколико из региона, пратећи програм је богат и садржајан, тако да ми је задовољство што сам био део убског Фестивала. То што постоји 12 година већ само по себи говори шта значи и за УБ и за околину. За сваки фестивал је веома важно да сви учесници буду у контакту – деца, професори, гости, родитељи, што се овде максимално дешава и то ми се веома допада.

Концерти за душу

Поред тога што може да се похвали успехом својих ђака, одличном организацијом Фестивала и великим одзивом учесника, Музичка школа заслужује најбоље критике и за овогодишње пратеће програме, који су били веома посећени и од публике добро прихваћени.

Фестивал је 7. априла свечано отворен изванредним концертом клавирског трија „Виртус“ у саставу Ања Поповић, виолина (професор у убској Музичкој школи), Невена Коњевић, виолончело и Наташа Кузмановски, клавир. Младе и талентоване академске музичарке су надахнуто и истанчано извеле Бетовенов Клавирски трио у Д-дуру, Оп. 70 бр. 1 и Клавирски трио у Г-молу, Оп. 15 Беджиха Сметане, побравши бурне аплаузе многобројне публике. Клавирски трио „Виртус“

Трио „Виртус“

основан је пре четири године, од када редовно наступа у свим већим концертним салама Београда, као и у осталим градовима Србије. Ансамбл је освојио прве награде на Републичком такмичењу камерне музике (2012) и на међународном „Стринг фесту“ (2013) и другу награду на Међународном такмичењу „Даворин Јенко“ (2012). На репертоару имају дела Бетовена, Шумана, Сметане, Дворжака, Грига, Шостаковича, Пијацолле, Блоха, Љубице Марић и других композитора. Сваке хвале вредан је и предиван „Пролећни концерт“ одржан 9. априла, на коме су професорке соло певања у убској Музичкој школи, Теута Аслани и Наташа Тасић Кнежевић својим божанским сопранима и емотивном интерпретацијом соло песама и оперских арија од барока до данас, још једном одушевиле

Наташа Тасић Кнежевић и Теута Аслани

Убљане. На програму су биле Двожаркове „Циганске мелодије“, арије из опера „Боеми“ и „Турандот“ (Пучини), „Порги и Бес“ (Гершвин), „Бал под маскама“ (Верди), „Керубин“ (Масне), „Арсилда, краљица Понта“ (Вивалди), „Фигарова женидба“ (Моцарт), као и соло песме Станојла Рајићића, Петра Коњевића и Фернанда Обрадорса. За клавирску сарадњу били су задужени били Дубравка Радовић и Саша Кнежевић. Дланови публике били су ужарили на крају концерта ове две изврсне вокалне уметнице, које су поред основних, завршиле и специјалистичке студије на београдском ФМУ, као и више мајсторских курсева код нас и у иностранству из области оперске уметности, солистичког и камерног музицирања и имале низ запажених наступа широм Србије и Европе.

Промоција књиге Свете Ж. Митића

Записи из горње собе

У оквиру пратећег програм Фестивала, 11. априла представљена је књига „Записи из горње собе“ Свете Ж. Митића (1955) из Великог Градишта. Пре три године Убљани су имали прилику да се упознају и са ликовним опусом овог свестраног уметника, на његовој самосталној изложби слика „Бескрај“ у Галерији „Свети Лука“. „Записи“ су Митићев књижевни првенац и прва књига коју, као издавач, потписује великоградиштанско Удружење „Дунав арт“. Испред издавача али, пре свега, као дугогодишњи Митићев пријатељ, на промоцији је о књизи говорио Владимир

Ђенадер, док је Снежана Јовановић из Градске библиотеке „Божидар Кнежевић“ читала одабране записе. На 80 страница књиге, Митић је објавио 35 кратких прозних записа, које је илустровао са четрдесетак својих слика сабравши, тако, међу корицама невеликог издања, мали део свог књижевно-сликарског опуса, али излажући сву своју душу на видело јавности. Реагујући на свакодневне подстицаје и претварајући их у медитативне фрагменте, импресије и утиске, писац искрено и оштроумно промишља о сопственом битисању, о животу и смрти, човеку, лепоти и уметности, болу и љубави,... Готово све теме прожима Митићево трагично осећање живота, али „свак се брани својим оружјем“, а његово оружје су оловка и четкица.

- Од детињства се бавим писањем, прозу и поезију објављивао сам у неколико часописа, имао сам и драме и приповетке које су изгореле у једној безумној ноћи. Највише сам написао прича, па сам неке од њих свео на кратку форму, како бих дошао до мисли која је суштинска. Стазе којима ја ходам су трновите и нису лаке, а кроз ове записе желео сам да се бар неко научи на њима. Мислим да ће свако наћи себе у ономе где сам и ја налазио себе. Сви покушавамо корацима да оставимо неки траг и ово су моји „знакови поред пута“. У књизи треба посебну пажњу обратити на слике, које стоје иза записа као Дринска дивизија, јер сам их стварао из стомака, тешко и мукотрпно. Веома ми је драго што сам поново на Убу, јер сам јако везан за ово место. Моја самостална изложба слика у убској галерији била је мој стваралачки врхунац – рекао је Митић на представљању својих „Записа из горње собе“.

МЕМЕНТО

Четири дана након убске промоције књиге, Света Митић изненада је преминуо у сну. У својим Записима, као да је наслутио скору смрт: „*Сан. Међу безброј крстова тражио сам свој. Није га било. Знам, дубоко сам уверен да је ту и да ћу га ускоро наћи*“.

Складна синтеза традиције и модерног

Централни концертни догађај овогодишњег Фестивала било је ауторско вече композитора Владимира Ђенадера, директора ШОМО „Петар Стојановић”, одржано 11. априла у препуној свечаној сали Музичке школе. Представљајући аутора, професор Факултета уметности у Нишу Небојша Тодоровић напоменуо је да код нас није уобичајено да први човек једне музичке школе буде и композитор, уз то и педагог и пијаниста, као што је Ђенадер.

- То је, заиста, ретко, због чега је ауторско вече Владимира Ђенадера драгоцен догађај за наше прилике. Тај спој у његовој личности показао се као јако добар и могу да кажем, као неко ко има дуго радно искуство, да је убска ШОМО „Петар Стојановић” једна од најинтересантнијих музичких школа у Србији, где се одигравају два одлична фестивала и где постоји дивна музичка атмосфера. Поред наставника, осталих запослених и ђака, свакако да је то и заслуга директора школе. Владимира знам из студентских дана, од краја седамдесетих, када је и започео композиторску делатност и то најмодернијим средствима. Његов велики успех у то време био је „Хронос”, изванредна и занимљива композиција која ни данас није изгубила ништа од своје актуелности, дело које ће у историји српске музике имати значајно место. Његов циклус композиција „Расковник” сматрам једним од најзначајнијих омладинских албума клавирске музике, који има своју примену од првог разреда ниже до почетних разреда средње школе. Смео бих да ову музику, не у вредносном смислу, упоредим са Бартоковом музиком за децу или Марка Тајчевића. Ми ту чујемо српски музички идиом, чујемо оно елементарно што постоји у нашем духу и зато мислим да је „Расковник” драгоцен

збирка – казао је том приликом професор Небојша Тодоровић.

Концертни део започео је сам Владимир Ђенадер, одсвиравши на клавиру „Једноставну музику”, коју је крајем деведесетих написао за монодраму „Пијаниста” по мотивима истоимене новеле Алесандра Барика, након чега је публика била у прилици да чује још осам његових композиција. То су „Епизоде”, за два клавира (1995), „Балада и Хумореска”, за виолину и клавир (2004/2005), „Три комада за две гитаре” (1987), „Варијације на тему Д. Диверноа”, за клавир соло (1981), „Крепки источник” – четири песме за глас и клавир (2013/14), „Три композиције за клавир” (1980, прерађено 2013), „Танго и Валцер за два клавира” (1996) и „Српске игре за виолину и клавир” (2013). Оваквим избором дела, Ђенадер је објединио свој стваралачки опус и пружио добар увид у своју естетику и музички израз који представља спој традиције и модерног, а у исти мах је комуникативан и „пријемчив” за слушаоце. Композиције су извели првокласни музичари: Далида Грмуша, Неда Алаксић, Милена Малеш, Жарко Голубовић (клавир), Едит Македонска, Ања Поповић (виолина), Војислав и Александра Ивановић (гитара) и Теута Аслани (соло глас). Богат и разнолик звук дела Владимира Ђенадера измамио је громогласан аплауз присутних на крају концерта, који су излазак аутора и извођача на поклон сцену пропратили овацијама.

На крају концерта, публика је овацијама пропратила извођаче и аутора (лево)

Владимир Ђенадер (Сарајево 1956) потиче из музичке породице - отац Драгоје био је професор музике и плодан композитор, а мајка Радмила наставник музичке

културе. Са одличним успехом завршио је клавирски одсек у класи проф. Матусје Блум на сарајевској Музичкој академији, где је касније студирао и композицију у класи проф. Војина Комадине. У родном граду и на просторима бивше Југославије, наступао је

Владимир Ђенадер са извођачима

као солиста, корепетитор и дужи низ година као камерни музичар. У Ђенадеровој делатности као музичара, истиче се многострукост уметничког интересовања, јер се поред пијанистичке и композиторске делатности, непрекидно бави и педагошким радом. Као професор клавира радио је у Сарајеву, Аранђеловцу, Смедеревској Паланци, Пожаревцу, Великом Градишту и на Убу. Извео је генерације младих музичара и са њима освајао бројне награде у земљи и иностранству. Од 2003. године је директор ШОМО „Петар Стојановић”, где је показао изузетне организаторске способности, те значајно унапредио рад школе у свим њеним сегментима. Свој креативни потенцијал исказао је компоновањем већег броја дела за различите инструменте и саставе. Аутор је музике за више краткотражних филмова, позоришних представа, перформанса и мултимедијалних остварења. Музика Владимира Ђенадера је складна синтеза балканске и српске етно музике, рокенрола и џеза, са сасвим мало „буке и беса”, а нешто више меланхоличног сентимента, која комуницира на нивоу емоција. Зато лако налази пут до слушаца, што је за епоху авангарде 20. и 21. века значајан успех.

АНКЕТА

Са осмехом дочекани и угошћени

Мр Наташа Диденко, професор виолине у ДМБУЦ „Илија Николовски Луј“ у Скопљу: *Први пут сам на Убу и веома сам задовољна пријемом и целом организацијом фестивала. Имала сам две ученице, једна је узела прву, а једна другу награду. На овогодишњи Фестивал дошла је велика група ученика, наставника и родитеља из Македоније. УБ је лепо и уређено место, људи су гостопримљиви, а то је по мом мишљењу најбитније у животу - када вас неко са осмехом дочека и угости. Због свега тога, поново ћемо доћи на ово такмичење и у ваш град.*

Владимир Богићевић са ћерком **Ивом**, ученицом првог разреда клавира у МШ „Војислав Лале Стефановић“ Ужице: *Долазимо први пут и пријатно смо изненађени. Град је чист, школа прелепа, а људи јако љубазни.*

Из Зворника, до пу то ва ли су професор клавира из та мо ш њ е Музичке школе **Душан Бабић** и његова ученица **Илма Гутећ**, у чијој пратњи су били и родитељи, **Белмир** и **Аида**. Сви су први пут боравили на Убу, а наставнику и његовој ученици трећег разреда ово је било и прво такмичење.

Душан Бабић: *Јако је лепо, све је сређено како треба, ја сам одушевљен. Оваква такмичења много су значајна за децу, ослобађају их трење, стичу нова знања из музике и слушају своје другаре. За мене су такође значајна, јер то је прилика да разменим искуства са осталим колегама.*

Белмир Гутећ: *Моји су утисци феноменални. Иако је зграда Музичке школе стара, веома је сређена и уредно изгледа, што ме фасцинира. Грађани су доста уљудни, а УБ је изузетно тихо и мирно место, тако да ми је све овде феноменално.*

Синиша Станишић: *На Фестивал сам довео ћерку Мину, ученицу трећег разреда клавира у шабачкој Музичкој школи „Михајло Вукдраговић“. Она се такмичила на Убу и прошле године,*

када је освојила прву награду. Стекао сам утисак да Фестивал добро функционише и нема разлога да и убудуће тако не буде. Асфалт вам је лош, али вам је школа јако лепа.

Зоран и **Данијела Станојевић:** *Дошли смо са ћерком Јулијаном, која је ученица трећег разреда клавира у МШ „Коста Манојловић“ у Смедереву. Први пут наступа овде и ми смо први пут на Убу. УБ је супер, лепо место за одмор, док је школа мала, али лепа.*

Зоран Гвозденовић: *Из Шапца долазимо, на такмичење сам довео ћерку Милицу, ученицу трећег разреда клавира у МШ „Михајло Вукдраговић“. Други пут смо на убском Фестивалу, били смо и прошле године, када је Милица постигла одличан успех. Фестивал је добар, дуго година траје и треба га одржати. Видим да такмичари долазе и из околних земаља и мислим да је то позитивно.*

Професорке клавира у убској ШОМО „Петар Стојановић“, **Дубравку Радовић** и **Тијану Божовић**, затекли смо на дежурству током другог такмичарског дана.

Тијана: *Све време седим у сали Музичке школе и слушам кандидате. Могу да кажем да су одлични и драго ми је што наша деца могу да чују такмичаре из других школа. Није ми напорно што дежурам, напротив, много је лепо, јер сви уживају, слушају једни друге и друже се у опуштеној атмосфери.*

Професор опште музичке педагогије из Шапца **Снежана Ранковић Ђерић** са **Андреом Мишић** која похађа

трећи разред клавира у МШ „Михајло Вукдраговић“ и њеном мајком Јеленом Недељковић.

Снежана: *Пошто је Андреина професорка била спречена да дође, ја сам дошла да заменим колегицу.*

На Убу је дивно, атмосфера је пријатна и увек се сви учесници осећају добродошли, што је врло важно. Као музички педагог, мислим да је то примарно за ове младе људе који се баве музиком. Имам вишегодишње искуство доношења на овај Фестивал са својим ученицима и увек смо са дивним успоменама одлазили одавде, али и са наградама и успесима. Шапчана има доста, обзиром да УБ није далеко, што је један од врло битних фактора зато што је то комфортно за родитеље. Друго, котизација није висока, а треће мислим да је УБ постигао на једној компетентности фестивала, јер многе колеге из Београда долазе. Јуче је ту била моја школска другарица Миленија Рељић са својим ћацима, коју нисам видела 15 година и која је директор манифестације “BELGRADE CHOPIN FEST”. УБ се развија, што је јако добро, јер у овом делу Србије, између Ваљева, Шапца и Лознице треба да постоји још један центар. Овакве манифестације, поред размене искустава, добре су и за дружење. Нама та дружења значе, пријају нам сусрети са колегама и тако васпитавамо и децу, да се и они међусобно упознају, размењују искуства и да су ту не само ради такмичења, наравно важно је победити, али важно је и учествовати. Треба да их научимо да поднесу и победу и пораз, јер је све то живот, да задрже своју љубав према музици и наставе њоме да се баве. То је наша улога и ми то само кроз неку нашу колегијалну љубав можемо да пренесемо на ученике, да они то осећају и да сутра, као будући професори, исто тако живе, јер је то једини начин да се класична музика одржи у овом данашњем свету.

Хелена Вучићевић, ученица трећег разреда клавира у убској МШ, већ је четири пута учествовала на Фестивалу, а на овогодишњем је освојила прву награду.

Признаје да је сада било „мало тешко“ и да је имала трему, али је пресрећна што је постигла још један велики успех. Поносан је и њен нови, млади наставник

Жарко Голубовић, студент треће године ФМУ у Београду: *Од фебруара мењам Хеленину дугогодишњу професорку Милену Обрадовић, која је на трудничком, и пресрећан сам што ми је у класи најбоља ученица убске Музичке школе. Врло сам задовољан са њом, она је ученица који обећава, много се труди и много може да постигне. Мислим да ће Хелена једног дана бити и одличан професор и педагог и пијаниста. Пре шест, седам година и ја сам учествовао на овом фестивалу као*

ученик ваљевске Музичке школе, а сада радим у Музичкој школи, због чега сам веома задовољан.

Наташа Тасић Кнежевић, професорка соло певања у ШОМО „Петар Стојановић“:

Петоро мојих ђака такмичи се на фестивалу и, без обзира на резултате које постигну, ја ћу увек бити поносна на њих, јер и одрасли греше, а камоли деца. То су дивне, младе особе које волим и поштујем и пред којима је велика будућност.

Стеван Брско, други разред соло певања и трећи разред средње Хемијске школе у Обреновцу:

Већ сам учествовао на неколико такмичења у Панчеву, Београду и овде, на Убу. Могу да кажем да је Наташа екстра професорка.

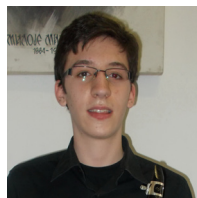
Маријана Лештарић, други разред соло певања и матурант убске Гимназије:

Са професорком Наташом радим већ три године, а похађам и „Бистрик“ радионицу Биљане Крстић. Заједно са професорком наступали смо у Норвешкој пре две године, учествовали смо на такмичењима у Панчеву, Аранђеловцу, на Убу, у мају нас очекује Републичко такмичење. Александра Пантелић, први разред соло певања: Интензивно сам вежбала пар месеци, јер ми је ово прво такмичење.

Синан Демировски, ДМБУЦ „Илија Николовски Луј“: Ученик сам другог разреда кларинета средње Музичке школе из Скопља. Први пут сам на Убу и добро

сам се снашао, многи моји другари су ту. Свиђа ми се Уб, као и школа, која је веома лепа.

Денис Џафери, други разред кларинета у београдској СМШ „Војислав Вучковић“: Пет година свирам кларинет, а већ трећи пут сам на убском Фестивалу. Овде сам

раније освојио две друге године, а сада нисам задовољан како сам свирао. Умео сам и боље.

Међу бројним такмичарима из Македоније, била је и **Тиана Јовик**, ученица четвртог разреда флауте у ООМУ „Ристо Јуруков“ из Кочана,

која је дошла у пратњи мајке **Соње**:

Овде смо били и прошле године, тако да познајемо и Уб и неке људе. Кажу нам – опет сте дошли, па се осећамо као код куће. Веома нам је лепо код вас, сви су пријатни и љубазни. Тиана: Јако сам срећна што сам овде, а пошто сам управо освојила прво место, још сам срећнија. И град и школа су прелепи.

Ана Ивањиш дошла је из Београда да сина **Матеју**, ученика трећег разреда флауте у МШ „Даворин Јенко“, подржи на првом такмичењу:

Сада је освојио другу награду и јако смо поносни и срећни због Матеје. Први пут смо на Убу, али најлепши утисак на нас оставила је Музичка школа, двориште и цео амбијент. Морам да кажем да овако нешто нисмо очекивали, све је толико уређено и лепо, види се на први поглед да се о свим станицама води рачуна.

Јована Цураковић,

први разред соло певања у СМШ „Стеван Мокрањац“, Краљево:

На убском Фестивалу учествујем први пут, док сам прошле године, када сам ишла у основну музичку школу, ишла на два различита такмичења. Овде ми се јако свиђа, све је супер.

Срђан Петровић,

ученик петог разреда хармонике у ШОМО „Петар Стојановић“: Освојио сам прво место и веома сам задовољан. Иако сам имао трему, успео

сам да је савладам и добро се представим жирију. Захваљујем се свом професору Дејану Матићу који ме је припремао за такмичење.

Издавач

ШОМО „Петар Стојановић“, УБ

Тел/факс: 014/411-681

e-mail: mskolaub@gmail.com

www.petarstojanovic.edu.rs

За издавача

Владимир Ђенадер

Уредник и новинар

Драгана Недељковић

ЛАУРЕАТИ 12. ФЕСТИВАЛА

АЛЕКСАНДРА ЛАТИНОВИЋ, виолина

5. разред ШОМО „Петар Стојановић“, УБ

Класа: Марија Никитовић

АЛЕКСАНДРА ЛАТИНОВИЋ - ВИДАК МИЋОВИЋ, камерни дуо

5. разред виолине и 6. разред гитаре

ШОМО „Петар Стојановић“, УБ

Класа: М. Никитовић - Д.Карајић

ОГЊЕН РАНКОВИЋ, гитара

2. разред ШОМО „Петар Стојановић“, УБ

Класа: Александра Ивановић

РАТКО ПАВЛОВИЋ, хармоника

2. разред СМШ „Ватрослав Лисински“, Београд

Класа: Миодраг Крстић

ВИД МУЛЕЗИНОВИЋ, кларинет

2. разред МШ „Ватрослав Лисински“, Београд

Класа: Љубиша Јовановић

КАТАРИНА ПАВЛОВИЋ, соло певање

2. разред МШ „Петар Коњовић“, Бечеј

Класа: Изабела Гужван

МИЛА ЈАНЕВСКА, соло певање СМШ

3. разред ДМБУЦ „Илија Николовски Луј“, Скопље

Класа: мр Александра Коцевска

Пехари и дипломе за лауреате

Изложба убских сликара

Овогодишњи фестивалски музички садржаји били су употпуњени изложбом ликовних радова убских уметника у свечаној сали ШОМО „Петар Стојановић” - сина и оца Константиноса и мр Миодрага Мила Петровића и браће Драгана и мр Петра Сибиновића. Предност су, овога пута, имали млађи чланови породице, који су се представили са по десетак слика. Константин Петровић, матурант Гимназије „Бранислав Петронијевић”, слика од раног детињства. Члан је Удружења ликовних стваралаца Тамнаве „Спектар”. Са оцем је излагао неколико пута, а ове године планира да упише Ликовну академију у Београду. Драган Сибиновић (1989) је дипломирао на Факултету ликовних уметности у Београду, смер вајарство. Тренутно је студент друге године мастер студија на истом факултету. Излагао на преко 30 колективних изложби и учествовао на многобројним ликовним радионицама и колонијама.

По три своја платна на изложби су имали академски сликар Миле Петровић и академски вајар Петар Сибиновић, који је тренутно на трећој години докторских студија.

По квалитету освојених награда

Убска школа трећа у држави

На Републичком такмичењу музичких и балетских школа Србије, ученици ШОМО „Петар Стојановић” су освајањем једног лауреата, две прве и три друге награде остварили изузетан резултат и својој школи, у укупном пласману основних школа, обезбедили високо треће место у држави по квалитету освојених награда. По истом критеријуму, убска Музичка школа рангирана је на 16 месту у укупном пласману основних и средњих музичких школа. На најзначајнијем музичком такмичењу, учествовала је 51 МШ, од чега 22 основне. Висок

пласман школи су донели камерни дуо (виолина- гитара) Александра Латиновић (пети разред) и Видак Мићовић (шести разред), из класе Марија Никитовић - Дарко Карајић, који су лауреати у својој категорији. Исти успех овај дуо је неколико дана касније поновио и на 12. Фестивалу Музичке школе. Најталентованија и већ годинама најуспешнија ученица ШОМО „Петар Стојановић”, виолинисткиња Александра Латиновић освојила је и прву награду на Републичком такмичењу у конкуренцији гудача, док је на Фестивалу своје школе тријумфовала у истој категорији, поневши друго звање лауреата. Иста „титула” припала јој је и на такмичењу београдске МШ „Ватрослав Лисински”, на интернационалном такмичењу „Тартини” у Словенији била је прва, док је заједно са Видаком Мићовићем, у категорији камерни дуо, добила другу награду на недавно одржаном Гитар Арт Фестивалу.

Алекса, Мина, Софија, Огњен и Александра са директором школе Владимиром Ђенадером

Уз све похвале иностраног жирија, прва награда на Републичком такмичењу припала је и клавирском дуу Хелена Вучичевић (трећи разред) – Тамара Стефановић (четврти разред) у класи Жарка Голубовића, које су и на убском Фестивалу освојиле прво место као камерни дуо, али и појединачно. Хелена и Тамара су 2012. на Републичком такмичењу биле друге, а ове године су, поново као камерни дуо, избориле прво место и на Фестивалу МШ „Јован Бандур” у Панчеву. Мале и талентоване пијанисткиње у својој колекцији имају и бројна друга значајна признања, која су освојиле као солисткиње на

многим такмичењима широм земље (Аранђеловац, Смедерево, Шабац, Велико Градиште, Београд,...). Друге награде на Републичком такмичењу понело је троје ученика гитаре у убској школи: Огњен Ранковић (други разред), Алекса Ковачевић (четврти разред) и Мина Кнежевић (шести разред), сви из класе професорке Александре Ивановић. Огњен се на овогодишњем убском Фестивалу „окитио” првим лауреатом, али се зато са многих такмичењима на којима је учествовао вратио са вредним наградама, баш као и две године старији Алекса Ковачевић, који је ове године освојио прву награду на убском Фестивалу. И ученица завршног разреда гитаре у ШОМО „Петар Стојановић”, Мина Кнежевић такође је била прва на Фестивалу своје школе, што је 16 по реду вредна награда коју је „побрала” током музичког школовања. Уз подршку професорке Александре Ивановић, на чије часове, истиче, иде радо, у септембру планира да упише Средњу музичку школу у Ваљеву. „Из своје школе носим само лепе успомене, бројне успехе, радости. Жао ми је што ћу напустити своју школу, али ћу је често посећивати. Желим да се захвалим директору и свима у школи за лепе дане проведене у дивној атмосфери”, не крије емоције талентована и примерена ученица Мина Кнежевић, бројећи последње дане до одласка из убске Музичке школе. Високом пласману убске школе на Републичком такмичењу допринела је и Софија Живић, ученица петог разреда виолине у класи професорке Ање Поповић, која је добила трећу награду, док је на овогодишњем фестивалу ШОМО „Петар Стојановић” била прва. Софија је на Републичком такмичењу учествовала и пре две године, када је освојила другу награду, а добитник је и многих других значајних признања. Музички надарена, Софија поред виолине свира и кларинет, а веома је ангажована и у овдашњем Градском оркестру.